

F. t. l. om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

§ 48.

Stk. 1. Det ved lov nr. 489 af 12. september 1919, jfr. lov nr. 483 af 10. september 1920, nedsatte lønningsråd består af en formand, en næstformand og 8 medlemmer. Formanden og næstformanden udnævnes af kongen, 3 af medlemmerne samt 3 stedfortrædere for disse udnævnes af finansministeren, de øvrige 5 medlemmer samt 5 stedfortrædere for disse vælges af folketinget blandt dets medlemmer efter forholdstal. Næstformanden og medlemmerne udnævnes, henholdsvis vælges, for 4 år ad gangen, dog at de af folketinget valgte medlemmer afgår, såfremt de udtræder af folketinget.

Stk. 2. Rådets beslutninger afgøres ved simpel stemmeflerhed blandt samtlige dets medlemmer, idet dog næstformanden kun deltager i afstemningen, når formanden er forhindret i at deltage.

Stk. 3. Rådet står umiddelbart under finansministeren; rådets formand kan forelægge denne en hvilken som helst af rådet truffet afgørelse.

Stk. 4. Der skal af de forskellige styrelsesgrene forelægges rådet til udtalelse forslag til nye regler samt til ændring i bestående regler vedrørende ydelse af dagpenge,

overarbejdspenge (herunder højeste tjenestetid) og andre særlige ydelser (jfr. denne lovs 2. del). På samme måde forholdes med hensyn til regler om forhandlinger med tjenestemandsoorganisationerne (§ 24), om afdrag i lønning for tjenestebolig og andre ydelser in natura (§ 36), om længden af den årlige ferie (§ 13), om levering af uniformer og tilskud til uniformsanskaffelser (§ 39) og med hensyn til den i § 46, stk. 3, nævnte regulering.

Stk. 5. Det påhviler rådet at gøre indstilling til finansministeren vedrørende alle spørgsmål om ændringer i denne lovs bestemmelser i kapitel 4 om stedtillæg.

Stk. 6. Opstående spørgsmål om fortolkningen af de i tjenestemandsløven indeholdte bestemmelser kan gennem finansministeren forelægges rådet til udtalelse. I øvrigt kan der i det omfang, det skønnes ønskeligt, forelægges rådet til udtalelse alle spørgsmål vedrørende statens lønninger, honorarer og andre vederlag.

Stk. 7. Rådet kan tilkalde særlige sagskyndige til at give oplysninger. I øvrigt er rådet bemyndiget til i den udstrækning, i hvilken det er nødvendigt for dets arbejde, at indhente oplysninger i pågældende styrelse.

Kapitel 2.

Pension.

A. Bestemmelser for tjenestemænd.

I. Almindelige bestemmelser.

§ 49.

Stk. 1. Enhver statstjenestemand, jfr. dog stk. 2, er berettiget til pension for sig selv og sin efterladte enke samt til børnepension i henhold til denne lov. Samme ret til pension tilkommer fast ansatte tjenestemænd ved folketinget.

Stk. 2. Når første ansættelse som tjenestemand sker efter det fyldte 40. år, giver den ikke ret til pension, medmindre dette hjemles på normeringslov; såfremt styrelsen vil stille forslag herom, må det, for så vidt hjemmelen angår enkelttilfælde, ske inden udløbet af det andet tjenesteår. Tilsvarende

gælder genansættelse som tjenestemand efter det fyldte 40. år, såfremt den pågældendes udtræden af tjenesten skete efter eget ønske eller af anden ham tilregnelig årsag (jfr. § 9).

§ 50.

Stk. 1. Pensionerne afholdes af statskassen, for så vidt de ikke efter de regler, som hidtil har været gældende eller herefter måtte blive fastsat, udredes på anden måde.

Stk. 2. Som bidrag til dækning af udgifterne ved pensioneringen afkortes ved hver lønningsudbetaling 4 pct. i den enhver tjenestemand tillagte lønningsindtægt, jfr. § 51, stk. 1, sammenholdt med §§ 87 og 88. For tjenestemænd, der ikke ved deres ansættelse eller genansættelse har kunnet præstere til-

tillægsbev. lovforslag).